

ژوندی ناکام
ناخستین

Ketabton.com

۱۴۰۳

کال

شاعر: سید احمد سعادت

ژوند دي ناکام ماخستن

شاعر: سيداحمد سعادت

کال: ۱۴۰۳ ل

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم:

ژوند دي ناکام ماخستن

شاعر:

سيد محمد سعادت (سيداحمد سعادت)

کال:

۱۴۰۳

وټساف:

۰۷۰۳۷۳۵۷۴۶

برېښنالیک:

sayedahmadsadaat46@gamil.com

د لیکوال شمارة:

۰۷۰۰۴۳۵۷۰۵

ډالی

ډالی دي وي زما درنو والدينو ته چي زما سره د ژوند په هره برخه کي دریدلي دي

نعت

ته محمد يې ته احمد يې ته زما نبی يې

يوآزي دانه چی زما يې د دنيا نبی يې

په تا ودانه ده دنيا او مافيا دخالق

ته اوللعظمه پيغمبر يې ته باچا نبی يې

چی زه تر تا سم صدقه نو به ډير کم پاته سم

ته مي واکدار يې ته حقدار يې ته آفتاب نبی يې

موږ د شيطان پر لار روان وو موږ ته بخښه وکړه

ستا شريعت مو فري ايسي ته غمخوار نبی يې

سعادت به وایم ټوله ژوند کي زه پر تا درودونه

ته مرحبا يې ته اعلی يې ته لوړ شان نبی يې

...

ماخستن

ژوند دي ناکام ماخستن

پر سر د دار ماخستن

په نیمه شپه کی دچا

نسته قربان ماخستن

ټوله یوه طرف ته

ستا نور زلفان ماخستن

یخه هوا ده او شمال لگیری

ستا سینه بام ماخستن

دژوند خوندونه ټوله

ستا سره شونډان ماخستن

ستا دا خوږي خبري

خورم لکه شات ماخستن

ما قتلوي ستا بانه

تورسي ماران ماخستن

زما دا شوخ بیتونه

جوړ کم پر تا ماخستن

د زليخا حسن سينگار په مکر

نه سو بدن نام ماخستن

لکه بي موره ماشوم

تير سي بي تا ماخستن

چی نه وي يار په څنگ کي

شپه سي عذاب ماخستن

ستا په يادونو سعادت

تير کي بيگا ماخستن

۱۴۰۳/۱/۱۳

...

محصل

دمحصولي دوره مي

وه ليونې دوره مي

دهمصنفيانو سره

وه کاللی دوره مي

چا به کيسي کولي

چا مسخري کولي

چابه د ژوند رازونه

چا بيا گيلې کولي

چي امختانونه به سول

ټولو به يو او بل ته

بيخي حيران غوندي وه

چي به کامياب سو که يا

بيا به يو ځاي سو که يا

د ژوند خوندونه به وي

که يا غمونه به وي

عجبه خوند وو هغه

د ژوند مسکن وو هغه

تیر سوي وخت مو ټوله

تش خاطره پاته سول

اوس هغه وخت تیر سوي

بل مو کثرت تیر سوی

اوس موږ کیسي نه کوو

هم مسخري نه کوو

د ژوند خواږه رازونه

بل بیا کیلې نه کوو

سعاده ورگ سول ځیني

هغه بیا پټ سول ځیني

۱۴۰۳/۱/۱۳

...

مچ يې کړم

مچ مي کړه بدل غواړي او مچ يې کړم

جان پرځنگل سر غواړي او مچ يې کړم

ما ورته خپل ژوند ټول مخکي ايښی دي

دا د ژوند کتاب غواړي او مچ يې کړم

ما ورته زاری او منت وکړلو

هغه يا قربان غواړي او مچ يې کړم

زه به مي وه مور ته څه جواب وایم

يار رانه شونډان غواړي او مچ يې کړم

زما سره جامونه خپل د اوښکو دي

گل رانه گيلاس غواړي او مچ يې کړم

زه ورته رخصيړم نڅاگره سوم

غم دي بيا نڅا غواړي او مچ يې کړم

ته چي رانه ځي نو شاته مه گوره

زړه مي رانه تا غواړي او مچ يې کړم

ستا پر نوم مي ډير درودونه ويلي دي

وروسته بيا جانان غواړي او مچ يې کړم

زه به ورته ټول ژوند صدقه کړمه

مور مي خپل امساء غواړي او مچ يې کړم

زه خو ستا دميني خريدار ومه

پلار مي رانه کار غواړي او مچ يې کړم

زه ورته غزل او ټپه وايمه

حسن دي رباب غواړي او مچ يې کړم

ما ورته ډالۍ په پور اخستې ده

سرې شونډي پيزوان غواړي او مچ يې کړم

سپينو مړوندو کي يې بنگرې شرنګ کړي

بل بيا غوږواليان غواړي او مچ يې کړم

خومره شايستې خورې ورې سولې

زلفي دي ګلاب غواړي او مچ يې کړم

ستا پر زلفو مړ سعادت به ووينې

ستا مينه کي دار غواړي او مچ يې کړم

۱۴۰۳/۱/۱۹

...

انجلی

زما سره دي یو ستاسره دوه دده لمن ډکه

کانې پر اورپري په میدان کي انجلی ناسته ده

در پر در گرځيږي د ملک پر کور يې شپه سوله

هغه د هاوس بکار کړل گناه کي انجلی ناسته ده

ځاي چي يې په تود وو د فتوا شپيلی يې بنده وه

اوس په گناه موږ سو گنهکاره انجلی ناسته ده

موږ خريداران یو پانگونه پر فحشا کوو

ډمي ته سزا گورو زندان کي انجلی ناسته ده

ته يې دوکاندار زه مشتری او دی دلال صاحب

وروسته به لیلام سي په بازار کي انجلی ناسته ده

فرېږده سعاده پښتانه پر رواجونو مري

ده ته به څوک نه وايي ښامار تنه انجلی ناسته ده

۱۴۰۳/۱/۳۱

...

کوري

مانه دروازه کي تر چولو کوري

ما پسي بيماره په کړو کوري

هرڅو چي قيمت وايي دا غاړه ږدي

حسن دغلام دخپلیدو کوري

چا ور باندي کوډي جادو کړيدي

سمه لیونی سوه در نڅرو کوري

څنگه به دميني کيسه پته کړم

ماپسي جاسوسه په کورو کوري

څوک وايي چي تاته به ونه رسم

سترگي مي وه خدای ته په ليمو کوري

ستا سعادت به تاته انتظار کوي

ته که راځي تاته تر سپیدو کوري

۱۴۰۳/۱/۲۸

...

ښوول

ژوند راته دغم خبر وښول

نا بيا د سيم خبره وښول

ته چي نه راځي ياره

سترگو دي چم خبره وښول

ته به لا ترڅو دبل گوټو ته ځي

پلار راته د ننگ خبره وښول

ژوند تش په خبرو باندي نه کيږي

هغه د عمل خبره وښول

يو به درته مړ کم بل معيوب ښه دي

جنگ خو د ماتم خبره وښول

دغه لاره ځي تر منزلو پوري

علم د زړه سر خبره وښول

نهال چي ږدي نو وخته انتظار پکار

دم په گري خم خبره وښول

هغه دي سعاده پسرلي سو بيا

کل راته کلرنگ خبره وښول

غزل

موږ په ژوندون په اور سوځلي خلک

موږ په اوږو باندي نور مه سوځوي

اي د غربي نړۍ نازيانو واوري

زموږ وه خاوري ته جنگ مه راولي

تاسو حقوق پر خپل هيواد سمبال کي

فره دی کورونو ته سر مه ځروي

موږ څه کوريا او سوډان نه يو چی جلا جلا سو

زموږ قومونو کي لاس مه راوهي

سعادت ته جهل به ورکېږی په ډيوه دعلم

په تور مخونو تياره مه خپروي

۱۴۰۳/۱/۱۱

...

لحد

ژوند په انتظار مي ختمیدو ته ځي

ساه مي په مری کي کمیدو ته ځي

اوس خو لا ژوندی یم که راځي یاره

وروسته جنازه مي پتیدو ته ځي

څومره په ارمان راڅخه پاته سول

څښته د لحد مي ایښیدو ته ځي

زما پر مړیني ویر غوغا به جوړه وي

غسل ته اوبه مي ایشیدو ته ځي

څوک به یس وایي څوک به دعاوي کړي

سپین کفن کي پټ کړم ښځېدو ته ځي

نور به سعادت نه ویني پر دي دنیا

غوښه د جسد يي ورکیدو ته ځي

۱۴۰۳/۱/۱۶

...

شکلی

ماته جانان ماته جهان شکلی دي

مخکه خو فربرده هم آسمان شکلی دي

زه دجانان سره خوشحال یم هیڅ غم نه لرمه

ماته تیاره هم روڼ سهار شکلی دي

دهر سړي سره پخلا یم یو رقیب نه لرم

ماته مسجد ماته رباب شکلی دي

رنگونه راکړي چی تصویر جوړ کړمه

ماته قلم ماته رسام شکلی دي

د سترگو جنگ ووچی سعادت سو مین

ماته وصال ماته زندان شکلی دي

...

خاموشي

دشپي دا خاموشي وه جانان لره ور وږي

نمونه مي د سترگو وه گريوان لره ور وږي

سپوږمۍ ته په کتو سم په چورتو نو په فکرونو

دستورو غالمغال مي وه آسمان لره ور وږي

د هيلو ډيوې مړې سوي نور اميد پر دنيا نسته

دسترگو زور مي وليد قبرستان لره مي وږي

د رڼا تسبيح په لاس کې ي ذکر کړي شيخ په مسجد کي

دا کار داسې ښکاري پرې ما انکار لره ور وږي

که هر څو دخلاصون لار لټوم تري نه خلاصېږم

د زلفو تور تارونه مي زندان لره ور وږي

آينې ته چي درېږم ستا څهره را په يادېږي

سعادت په غم لږلي گورستان لره ور وږي

...

نور څه کوم

ماته دا يو جانان نصيب سه شکلي نور څه کوم

شکلي خو هر بازار کي ډير دي شکلي نور څه کوم

ماته يې درد پرهر راکړي پر زړگي داغونه

بس دغه يو رقيب مي بسته رقيبان نور څه کوم

بس ته خندېږه خوشحالېږه ژړا ماته فرېږده

تش ستا مسکاء ماته هر څه ده مسکاء نور څه کوم

په شپه کي ټوله شپه وينی ستا وتصوير ته گورم

نو د تصوير ديدن مي بسته ديدن نور څه کوم

دا آخري ځل ملاقات راسره وکه او بيا ولاړ سه راڅخه

ما خوار سعادت په وصال موږ که وصال نور څه کوم

...

يو چاته

نن و سبا کي د اظهار تمه لرم يو چاته

دا يو زرگی لرم هغه ډالی کوم يو چاته

زه خو افغان يم خپل وطن باندي مي سر قربان دي

سپين کفن نه منم سور کفن سره ورځم يو چاته

که مجنون نه يم خو عادت مي دمجنون غوندي دي

سترگي مي سري گريوان شکيدلي به ساتم يو چاته

چی چهارپايه باندي می کښيږدي تور لحد ته مي وږي

پر زړه خوړلي غشي نه کارم دا وږم يو چاته

سعاده قبر کي نکر مُنکر ته دا ووايه

بس نور مي فريږدي د آُميد سره ورځم يو چاته

...

وعدده

نن يې وعدو پسي وعده وکړه خو پوره يې نه کړل

جانان د بيا را تلو پلمه وکړل خو پوره يې نه کړل

زه مې په ژوند کي لکه شمعې پر خپل ځان سوځېږم

پتنگ د ځان ايره کولو فيصله وکړل خو پوره يې نه کړل

نور به يې وران کړو نور به ونړه وو څه يې کوو

دولت مکتب دخلاصولو فيصله وکړل خو پوره يې نه کړل

ستا دنعارو چيغو بوغارو حوصلې ته سلام

خورکۍ دځان دجوړولو اراده وکړل خو پوره يې نه کړل

هغه چي ولاړلي سعادت ته بيا راستون به نسي

جانان د نښې فرينولو اشاره وکړل خو پوره يې نه کړل

...

ملنگ

سترگي مشال لاس کي ډيوه مړه که راځه ملنگه

جهل سبا سو علم راکړه دروازه ملنگه

جلاد مو ورک کي د زندان دروازي وتړل سوي

اوس پدي ښار کي منصور گرځي مستانه ملنگه

ما په تياره کي د رڼا رڼا نارې وهلي

فصل مي واخستي دوه چنده پيمانه ملنگه

ستا وه رخسار ته په کتو ستري سم نه مړيږي

سترگي مي وټړه په يوه توره ټوټه ملنگه

موږ دقصر او د ماڼۍ په مينه نه پوهيږو

تاسو مو فريږدي پر داخپله کنډواله ملنگه

سعاده راغلي په ښو به درته لار جارو کم

ته راسه وکو څو خبري په داشپه ملنگه

۹/۲/۱۴۰۳

...

غزل

مامي جانان لره دا ټول عمر انعام ورکړی

هم مي په غاړه کي د سرو گلونو هار ورکړی

ما يې د ژوند هر يو مشکل دځان مشکل بللې

مامي په خپله خپل ژوندون لره زندان ورکړی

تا داغيار په لاس دغم داسنگه زيرې وکړی

ويل چی يار داستا وه مرگ لره پيزوان ورکړی

هم مي ځوانۍ هم زندگۍ هم مي خانې وه ولاړل

مامي خپل رب ته ستا په باب کی خپل بيان ورکړی

خدای خبر ماوئا يو ځاي سو که جلا به گرځو

دا ستا دلاس نښه مي ځان نه يادوگار ورکړی

ساقی د جام پيال به نوره لا ترڅو شړېوي

نن يو زاهد ستا ميخاني لره اخطار ورکړی

دلته قرآن هيڅوک نه اوري د رباب شرنګی وي

سعاده ستا ودي بيان ته يې شعار ورکړی

۱۶/۲/۱۳۹۹

...

غوښتنه

اي د آسمان لويه خالقه تازه هم پيدا کړم

ژوند خو دي راکړي يو جانک هم راکه

په ټوله عمر زه بي ياره گرځيدلي يم

بسته نور ستړي سم رحمته يو صنم هم راکه

مجنون ناکام سو په مينه کې مامه زوره وه

په کاميابۍ سره مي لوړ که يو دلبر هم راکه

اوس مي ځوانۍ ده چته مته ته بي مه پنگوه

په دغه لوي اوږده سفر کي هم سفر هم راکه

د فراډ دوکې څخه بيرېرم مينه نه کومه

چي ټوله عمر وفادار وي يو ځيگر هم راکه

بي ياره ژوند خو د زندان غوندي دی

وه ما سعادت ته دي زندان يو قمر هم راکه

...

تپه يزي

زړه مې خوږېږي خبر نه يم

پرڅه خوږېږي خبر نه يم

سنگه خوږېږي خبر نه يم

طبيب حيران زما وعلاج ته سو مينه

پر داسي چا باندي مين يم

پر بي وفا باندي مين يم

زه پر آسمان باندي مين يم

نه ورختاي سم نه مې زړه صبر كوينه

يار مې ماشوم دي ياري نه كړي

جار ورنه وايي ياري نه كړي

څومره نادان دي ياري نه كړي

ملاتعويض راكه راكه جانان آشنا كومه

...

خوب

ماښام مي خوب کي ديوچا سترگو ته ډير وکتل

ملا ويل گناه ده ما گناه کي ورته ډير وکتل

پر صد سپړی وم لیونی سوم یو دم

په لیونتوب کی مي ديار سترگو ته ډير وکتل

هغې ويل ورځه بیعقله چی نظر می نه کړي

خمار خمار کي مي د جام سترگو ته ډير وکتل

تر مودو پس سره یو خای سول یو عاشق و معشوق

نن یو مجنون دخپل لایلا سترگو ته ډير وکتل

پر زړه می درد نه وو په درد سو په لیدو د سعادت

په درد کي ډوب مي د درمان سترگو ته ډير وکتل

...

شعر

نمروود خو نه يم چی پر سر مي په خپېرو وهي

يمه بي وزله او بي وسه شهيد سوي افغان

چی مي مورگی په کور کي نه وی داسي يم سرگردان

لکه بي موره وری چی ورگ سي داسي يې فريشان

څنگه د راز خبره وه سنگه دي کړله افشاه

خپل وو فردي مي دښمنان سول څنگه سولي اغيار

د فريشانۍ ژوندون تړيږي خوشحالي مو نسته

لکه مجنون يمه ستومانه بي مرضه بيمار

نن يی راخستي دی لاسونو کي سرونه دجا؟

د شريعته مُنکر سويدي دی جاهيله انسان

څنگه يی خرڅ کړلې سعاده پر فرديو خلکو

د دي هيواد بعضي غولان دي خرخوي سالاران

...

پوهېر مه زه

دا ناگهانه نابېره چې اغيار سڼه سوي

ددي تر شا دنورو لاس دي بري پوهېر مه زه

چي مي تر شاه کړي لاس وهني دابدونگه خهري

زه په خبر چي مي وژني بري پوهېر مه زه

دي چي په خپل حسن مغرور سو د خدای خوښه نسوه

دغه مري بنار کي خرڅېري بري پوهېر مه زه

دکوه طور دغره سه راوپله دنيل خوبونه

دمصر نيل به کوڅې کي بري پوهېر مه زه

چي گناه نه کړي خپل ځان بي گناه ثابت کړي

خود به يوسف زنداني کي بري پوهېر مه زه

دسعادت زړه به هلته صبر سي چي يي وغواړي يار

د يار حرم کي ملنگي ده بري پوهېر مه زه

...

انجلی

هغې لنډ قامتي شوروي انجلی

سنگه یی برباد کړم پیرياني انجلی

ما دتورو زلفو تر سایي لاندی دمه نیت وو

لمر سو پر زوال د تورپکې انجلی

ماويل پر دی دنیا می حوره پیدا کړیده

وروسته په خبر سوم جنتې نه دوږخې انجلی

خیر دی که دی خوښ نه وم پروا نه وه

کلی دي بیا ولي را خبر کی توتکې انجلی

فری اېرده سعادته ځیني ځیني په بلا پسی

هغه ده مغروره دوکه بازه مکتبې انجلی

څه ووايم

پر زړه مي درد دي درته څه ووايم

د نوي يار که د زړه ووايم

څنگه يی فريښودم يوازي تنها

ستا د راتلو که بيرته تله ووايم

نور له دردونو سره ځم پر بيبان شپي تيروم

له خلکو پټ سم که ښکاره ووايم

نن له کوه قافه څخه راغلي په سيلو کوتي

حيران ودي ته يم چي بله که داغه ووايم

اوس د کدر پر غاړه کورم دښکړو توکړکي

حسن پرست سم که دزړه کور کی ديره ووايم

سعادت دسترگو په خنجر باندی وژلی پروت دی

قاتل یی ټينگ کم که هغه ته مخه ښه ووايم

۶/۱/۱۴۰۳

...

زور وهي

نن فردی هستی ته خلک زور وهي

يا فردی چوکی ته خلک زور وهي

زموږ چارواکي فرېږده وه ودونو ته

نور بيا بیکاری ته خلک زور وهي

ملاصاحب ته مورا خپله سمباله که

اوس وه مکتبی ته خلک زور وهي

نه غواړم سعادت زه نور ښکلا دهغې

زما سره یاری ته خلک زور وهي

...

وسوځوم

که ته زما سوي دا جهان به درته وسوځوم

جهان خو فرېرده دا خپل ځان به درته وسوځوم

زما ترسنگ کښینه جانانه چی دي خیال جوړکمه

سیالان خو فرېرده غمازان به درته وسوځوم

که په معنی یی سولي پو دمنی

ته به عاشق سي عاشقان به درته وسوځوم

سعادت لیکه څه چی لیکي وس یی ولیکه ټول

که ته شاعر سوي شاعران به درته وسوځوم

...

شعر

اوس دسفرې په بلاوو باندې نه مړه کېږو

نور د فردیو بمبارونو باندې نه ختمېږو

وهه زورونه چې دي وس خومره وي

ولاړ لینگتو باندې نه غوڅایږو

دلته چنگیز دی سر خوړلې گوډ تيمور راغلي

دمقدوني په غرغو باندې مور نه بیرېږو

زه دامنم چې د دیواله سره سر جنگول سر ماتوي

خو داغیار په ماتولو کې مور نه خوړېږو

دا ستا دشاتو دپیالي خڅه د زهرو بوی ځي

ژړي غالبوزي گرځیدو باندې به نه خوړېږو

چې څوک راځي تیرو مات سوو سه پی پوښتنه کوی

اوس د اوږو آتش بازیو کې مور نه سوځېږو

سعادتو مچ یی که سینه پوري یی ټینگ ونیسه

وطن مورکې ده وسوسو باندې به نه غولېږو

...

نخیدم

په خاموشه ډم خانه کی نخیدمه

ستا دیاد سره په شپه کی نخیدمه

ته را یاده سولې مې اوبښکي می توي سوي

ته خو نه وی ستا نامه ته نخیدمه

ستا بیلتون وژلی پروت وم ترسهاره

ملنگ نه وو نش قبره ته نخیدمه

میخانه وه گیلارونه دجامو وه

ستاخمار ومه هلته نخیدمه

ستا یادو کي مبتلا ومه روان وم

لیونی وم په کوڅه کی نخیدمه

ما ویل یو واري احوال دسعادت ور وږه

ریبار نه وو سپین مرغه ته نخیدمه

...

خرآسان

هره لحظه دچا يادو را سره شپه کړيده

غم يی وژلی يمہ خلکو تي بهانه کړيده

ټول به يي جوړ کړو نور بي نه وړانوو

دجنگه خلاص سو خرآسان تازه دمه کړيده

دمقدسو هيلو لوی کاروان مي وه خپل سو

خپلو اوږو مي دغم خپله جنازه کړيده

نور بدی هير کړمه اشنا په ښه غوږو يی واوره

دا ستا سعادت ستا فريښولو فيصله کړيده

...

طنزیه غزل

عجبه خرونه دی چمونه د آسا نو کوي

خښي نرسان دی چی عادت د ډاکټرانو کوی

بد بد راگوري چی به څه ټکه لويدي وي بيا

دا چپراسيان دي چی خبر د مديرانو کوي

دی به هم واي چی خر غول وو او خطا می ایستی

بعضي ياران دي مکاره د شيطانانو کوي

وژی به فريوزم خو د سوال لاس چاته نه نیسمه

جسم مي وژي دی هوا بيا دخانانو کوي

سعاده دي هم مين سوی چاته حال نه وايي

گريوان يی څري کی ناري بيا د غوايانو کوی

...

نه شرميدئ

دخپل جماله څخه نه شرميدئ

دخپل رخساره څخه نه شرميدئ

سنگه دی واپړول آسمان وخوانه

خپلو زلفانو څخه نه شرميدئ

دخلکو زړونه دی پر سره کباب کړل

دخلاص گريوانه څخه نه شرميدئ

لابه ترڅو په ناز نواز روان یی

دخپل کرداره څخه نه شرميدئ

سنگه دی سترگي په رنجو توري کړي

دچا دخوږ زړه د ازاره څخه نه شرميدئ

دا اناري شونډان دی بیا هم سره کړل

دسپیني غاړي دسینکاره څخه نه شرميدئ

څنگه دی وترقی سعادتي بیچاره

دعذابونو دقهاره څخه نه شرميدئ

...

ژړا

نن ته خوشحاله سم که تیر وخت پسي وژاړمه

نوی جانان کمه که یا زوړ پسي وژاړمه

لابه تر څو دخپل ارمان جنازې وړم قبر ته

ده پسي ولاړ سمه که یا تا پسي وژاړمه

څومره خوشحاله زندگی مي وه بدرنگه سوله

بنګ ملامت کمه که ناک پسي وژاړمه

سنگه د عشق څپو راډوبه کړل کښتی دميني

ساحل ته وګورم که یا ښارک پسي وژاړمه

دا ستا پر ورکو لارو ورک سعادت لا ورک گرځيږي

بیتلون ته کیښنمه که یا یار پسي وژاړمه

...

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library